

N:o 5.

Af Herr Chr. Olsson: Om ändring af Kongl. Maj:ts förordning och reglemente angående folkskollärare pensionsinrättning.

Hela landets folk har en tanke om folkundervisningen, att den bör höjas, för att göra svenska folket till ett upplyst folk. Ett hinder, som icke är af obetydligaste slaget, anser jag likväl ligga i vägen därför: i det att skollärarne, som i allmänhet äro stadde i små ekonomiska omständigheter, nödgas, för att erhålla del i pension, bestrida undervisningen till sextio års ålder. Med hvad kraft undervisningen kan bestridas af så gammal gubbe, låter sig lätt tänkas, då man besinnar hvilket både kropps- och själsförödande arbete barnaundervisningen är. Visserligen kan man finna en och annan skollärare, som ända till denna höga ålder nöjaktigt kan sköta sin plats; men som desse dock höra till undantagen, så är det ändå skolan i allmänhet, som får lida vid att undervisningen bestrides af en gammal, utsliten lärare. Enda medlet för undanröjdandet af nämnda hinder är, att de gamla och tröttade krafterna något fortare ersättas af friskare. Jag ville därför vördsamt föreslå en ändring af Kongl. Maj:ts förordning och reglemente angående folkskollärarnes pensionsinrättning,

att ålders-åren borttagas och endast tjänståren ligga till beräkning för deras pension efter nuvarande nådiga förordning.

Anhålles om remiss till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 25 Januari 1876.

Christoffer Olsson.